

BÜYÜK GÖREVİMİZ

Bazı kimseler, "Ben de bu Dünyada biraz iyilik yapmak isterdim. Ama ne çare ki işlerimin çokluğundan başımı kaşıyacak vakit bulamıyorum. Hayatım boş geçiyor " derler.

Bu düşünce sık rastlanan tehlikeli bir yanıştır. İnsan yanındakilere yardım ederek hayatına yön verebilir; böylece gerçek bir mutluluğa kavuşabilir. Bu mutluluğu elde etmek içinde günlük görevleri ihmal etmek veya göz kamaştırıcı davranışlarda bulunmak gerekmez.

Ruhunuzu zenginleştirmek için başvuracağınız bu davranışlara "EN BÜYÜK GÖREVİMİZ" adının verilmesi uygun olur. Bu davranışlardan dolayı alacağınız ödül de onları yapabilmek ayrıcalığıdır. Böylece ahlakınız da güçlenecektir. Kendinizi bugün ne yazık ki örneği pek az görülen, başkalarına yardım işine bütün gücünüzle verin. Bu davranışınızdan gerek siz, gerekse yardım ettikleriniz yararlanacaktır.

Ruhu uyuklayan kimseler karanlıklar dünyasında yaşıyor demektir. Modern Dünyadaki yaşayışımız kişiliğimizi öldürüyor. Bugünkü yaşam şartları bir şeyler yaratmak ve kişiliği ortaya koyma dileğimizi söndürüyor. Bu yüzden de gerçek bir gelişmeye kavuşmamız gecikiyor.

"Buna karşı ne yapabiliriz?" diyeceksiniz.

1

Buna karşı bir tek çare var. Her insan, ruhunu zenginleştirmek için önüne çıkan fırsatlara dört elle sarılarak kişiliğini göstermelidir. Böylelikle de insanlara yardım ederek en büyük görevini yapmış olur. Bu vazifeyi yapmanızı sağlayacak fırsatlar, sanıldığından daha çoktur.

En büyük hatamız, hayat yolunda kapalı gözlerle ilerlememiz ve önümüze çıkan fırsatları kaçırmamızdır. Uyanık olsak, Dünyanın, ufak şeylerden dolayı yardımımızı arayan kimselerle dolup taşıdığını görürüz. İnsan ne yöne dönerse dönsün, orada kendini arayan birini bulabilir.

Bir gün Almanya'da üçüncü mevki bir trende seyahat ediyordum. Yanımda, görmediği bir şeyi arıyormuş hissini uyandıran bir genç oturuyordu. Karşısında oturan yaşlı adamın yüzü, bir şeye çok üzüldüğünü anlatıyordu. Bir aralık genç adamla, yaşlı konuşmağa başladılar. Yaşlı adam:

"Şehre gelince ne yapacağımı bilmiyorum, dedi. Biricik oğlum hastanede ölüm halinde. Onu ölmeden önce bir kerecik daha görmek isterdim. Ama ne çare ki bu şehri bilmediğimden karanlıkta yolumu kaybedeceğim."

Bunun üzerine genç adam:

"Ben sizi oğlunuza götürürüm." dedi

Tren, şehrin istasyonunda durunca, ikisi kardeş gibi kolkola girerek kalabalığa karıştılar.

Bu küçük iyiliğin büyük bir etkisi olduğunu kim inkâr edebilir. Siz de böyle küçük iyilikler yapma fırsatını kollarabilirsiniz.

I.Dünya savaşı sırasında orduya katılmak için askeri makamlara başvuran Londralı bir şoför geri çevrilmişti. Bunun üzerine şoför kendi kendine bir görev buldu. Tren istasyonlarına giderek Londra'yı bilmeyen izinli askerlere bedava rehberlik yapmaya başladı. Çoğunlukla çekingenlik duygumuz bir yabancıya yanaşmamıza engel olur. Bu Dünyadaki soğuklukların çoğunun sebebi; terslenmek korkusu ve utangaçlıktır. Manevi varlığını güçlendirmek isteyen kimse bu engelleri aşmayı bilmelidir. Akıllıca ve tedbirli davranırsak sadece önümüzde bütün kapıların açıldığını görmekle kalmaz, başkalarına da cesaret veririz.

Her büyük şehirde insanlar, birbirlerine yanaşmalarını önleyen soğukluğu ortadan kaldırmalıdır. İnsan, kalabalık bir yerde, kendini, başka her yerdekenden daha yalnız hissedebilir. Köylüler ve kasabalılar birbirlerini az çok tanıdıklarından aralarındaki bağı da hissederler, fakat şehirliler, birbirlerine selam dahi vermeden geçip giden yalnız kalmış; ümitsiz üzüntülü insanlardır. Bunun için şehirlerde, insancıl duyguları güçlendirmek için pek çok fırsat vardır.

En büyük görevinize istediğiniz yerde, dairede, fabrikada, tramvayda başlayabilirsiniz. Ufak bir gülümseyişle, her şeyden ümidini kesmiş kimselere yaşamak dileği aşılacak az görülür olaylardan değildir. Bazen dostane bir bakış, tatlı bir söz varlığını sezmediğimiz bir karanlığı yırtan güneş ışığı gibi etkili olur.

Gençlik günlerini hatırladıkça, birçok kimselerin benden esirgemedikleri yardım, anlayış, cesaret, nezaket ve yol göstermelerinin benim için ne kadar mühim olduğunu daha iyi anlıyorum. Benden iyiliklerini esirgemeyen kimseler, hayatıma girerek bana kudret aşıladılar. Fakat onlar bunu bilmiyorlardı bile, ben de o zaman onların büyüklüklerinin derecesini anlayamamıştım.

2

Hepimiz birbirimize pek çok şey borçluyuz. Başkaları da bize borçlu olacaklar mı? Bu sorunun kesin cevabının bizce bilinmez kalmasına rağmen, yaptığımız iyiliklerin neticeleri cesaretimizi artırmaktan geri kalmayacaktır. O zaman hayatımızın çevremizdekilerin üzerindeki etkisinin ne kadar büyük olabileceğini daha iyi anlayacağız.

Başkalarınınkinden üstün olan sağlığınıza yapıcılığınızı, başarılarınızı ve mutluluğunuzu kendi hakkınız saymayın. Sizi başkalarından üstün kılan talihinize olan şükranınızı, başkaları için biraz fedakarlık yaparak anlatın.

Hayatta acı çekmiş olanların başkalarına yardım etmeleri için de pek çok fırsat vardır. Bir hastalıktan veya maddi bir acıdan kurtulanlar, başkalarını da aynı dertlerden kurtarmağa bakmalıdır. Tıp ilminin ilerlemesi ile bir dertten kurtulanlar, bu ilmin daha çok ilerlemesi için çalışmalıdır.

Fedakarlığının etkili olması için insanın kendinden bir şeyler vermesi gerekir. Muhtaç olana on lira veren çok zengin bir adam, bir fedakarlık yapmış sayılmaz. Biz de bir zevkimize veya eğlencemize sarfetmek üzere biriktirdiğimiz parayı başkasına vermekle gerçek bir fedakarlık yapabiliriz.

Birçok kimselerin "Zengin olsaydım herkese yardım ederdim" dediklerini duymuşumdur. Zengin olmak için herhalde para sahibi olmamız gerekmez.

Sevgi ve cömertlik bakımından da zengin olabiliriz. Çevremizdekilerin en çok neye muhtaç olduklarını anlamaya çalışır ve onlara yardım edersek, onlara yaptığımız bu iyilik, Dünyanın bütün servetinden daha değerli olur.

Hayır derneklerinin yararlılığını saymamız yersizdir. Fakat herkesin kendi başına yapabileceği iyilikler, herkesin hatırını alamayan veya herkesin derdini anlayamayan bir derneğin yapabileceklerinden daha etkilidir.

Bizden daha zayıf ve aciz olanlara yardım etmek, bizi manen güçlendirir. Bazen sırf anlayış kabiliyetimizin kıtlığından veya acımaktan yoksun oluşumuzdan dolayı, birbirimize büyük fenalıklar yaparız. Çevremizdekileri anladığımız ve onlara acıdığımız an daha temiz bir Dünyada yaşamaya başlarız.

Çevremizdekileri niçin affedelim? Affetmezsek, kendi kendimizi aldatmış oluruz. Sanki kendimizin aynı suçları hiç işlemediğimizi ileri sürmüş kadar büyük bir sahtekarlık işleriz. Bize yalan söyleyenleri, bizden nefret edenleri, bize karşı küstahca hareket edenleri, bizi aldatanları affetmeliyiz; zira bizim de ara sıra yalan söylediğimiz, nefret ettiğimiz, aldattığımız ve küstahca hareket ettiğimiz olmuştur. Herkesi affedemezsek bile hiç olmazsa bu gayeye ulaşmak için biraz olsun gayret göstermeliyiz. O vakit biz de manen yükseliriz.

Bize bir fenalık yapan kimsenin bizden özür dilemesini beklemek yerine, bu fenalık hiç yapılmamış gibi davranmalıyız.

3

Bir istasyonun bekleme odasını temizleyen hademe, arkasına bakınca bir yolcunun, yeni temizlediği yeri kirlettiğini görmüştü. Fakat o, görevinin gerektiği gibi, hiç kızmadan ve söylenmeden bekleme odasını temizlemeye devam etmişti. Biz de hayatta aynı şeyi yapmalıyız. Hayat yolunu kaplayan kötü duyguları ve kötü anıları bir süpürge ile süpürür gibi temizlemeliyiz. Sonbaharda ağaçların yaprakları dökülmeseydi, ilkbaharda bitecek yeni yapraklar için yer bulunmazdı.

İnsanın, harikulade bir hayat geçirmesi için, seyahat etmesi şart değildir. İnsan, olduğu yerde, fedakarlık ve sevgi ile dolu harikulade bir hayat sürebilir. Böyle bir hayata kavuşabilmek için irade kuvvetine, sevgi dolu bir kalbe, sabıra ve cesarete ihtiyaç vardır. Fakat bu en büyük görevi başarabilen kimse de Gerçek Mutluluğa ulaşmış olur.

Dr.Albert SCHWEİTZER

Öykü ile ilgili sorular:

1. Dr. Albert Schweitzer'in hayatını araştırın. Grup halinde çalışın ve bir kompozisyon şeklinde yazın.
2. Yukardaki yazıyı paragraf paragraf ayırarak okuyun ve her birini açıklayın. Kendi fikrinizi söyleyin ve tartışın.
3. Büyük Görevimiz adlı bu yazı bütünüyle insani değerlerle doludur. Paragraflardan çıkaracağınız değerleri yanlarına not edin.
4. Gerçek mutluluğa ulaşmak mümkün mü, nasıl?